

[Axel Christensen.]

materialer og med Hensyn til at bringe nye Byggekonstruktioner i Anvendelse, alt med det Formaal bedst muligt at imødegaa den Bolignød, der griber jo længere des stærkere om sig.

Jeg vil derfor ogsaa gerne takke den højtærede Indenrigsminister for Lovforslagets Fremsettelse, og det er med Glæde, jeg tilsiger mit Partis Medvirken til dets Gennemførelse.

Den Finansiering af Byggevirksomheden, som Lovforslaget tager Sigte paa, er jo et særdeles godt Supplement til den bestaaende Boligstøttelovgivning, idet man her er gaaet et Skridt videre end ved den almindelige Støttelov med Hensyn til Finansiering, med Statslaan paa 80—90 pCt. af Byggesummen eller 75—80 pCt. ved privat Byggeri, saa at disse Byggelaan med en saa lav Rente som $2\frac{1}{4}$ pCt. kan amortiseres over et kortere Aaremaal — der er her nævnt 40 Aar — uden derfor at gøre Huslejen uoverkommelig. Dette vil sikkert bidrage til Udnyttelse af Loven i stor Udstrækning, for saa vidt det maatte blive muligt at faa de fornødne Materialer og den fornødne Arbejdskraft. Loven vil derfor efter mit Partis Mening bidrage til, at adskillige Mennesker bliver i Stand til at faa en god og sund Bolig til en overkommelig Betaling.

Der er jo her under Forhandlingerne særlig gjort nogle Betragtninger gældende om Teglværkernes Kapacitet med Hensyn til Fremstillingen af Mursten, og jeg tror at have Lov at sige, med det Kendskab jeg har til Forholdene, at der ingen Tvivl er om, at der har været Mangel paa Mursten i den Sæson, som er passeret. Der er ingen Tvivl om, at der maa sættes de stærkeste Bestræbelser ind fra den Side for at imødekomme Forbruget, og jeg kan ikke sige andet end, at, som Forholdene former sig med det meget sene Foraar, vi staar over for, vil der sikkert blive stor Mangel paa Mursten i den første Del af Byggeperioden.

Der er ogsaa nævnt Spørgsmaalet om de ufaglærte Arbejderes Indsats ved Opførelse af disse nye Huse, og det staar saadan for mig, at den Indsats, man kan gøre for at fremme dette Byggeri, er at tage den ufaglærte Arbejdskraft stærkere i Brug ved Fremstillingen af det Materiale, der skal bruges til Husene. Derimod tror jeg ikke, at man ret meget kan benytte ufaglært Arbejdskraft til Opstillingen af Husene. Men i øvrigt skal Arbejdskraften ikke benyttes i nær saa lang Tid ved Opførelsen af

disse Huse som ved det almindelige Husbyggeri.

Vi har ganske vist her i Rigsdagen i disse Dage modtaget en skriftlig Henvendelse fra det saakaldte Haandværksraad, en Sammenslutning af større Arbejdsgivere, som fraraader denne gunstige Finansiering. Jeg vil gerne herom først sige, at der vist inden for denne Sammenslutnings Medlemskreds er Uenighed om Raadets Argumentation. Jeg betragter heller ikke det nævnte Haandværksraads mange forskellige Henvendelser med nogen særlig stor Beundring, og selv om jeg i øvrigt skal afholde mig fra Kommentarer til dette Raads mange Henvendelser til det offentlige og til offentlige Myndigheder, vil jeg dog gerne ved denne Lejlighed sige, at det forekommer mig paafaldende, at man fra Raadets Side saa aggressivt gaar mod den foreslaede Lovs Virkninger paa det finansielle Omraade. Man argumenterer med, at denne Støttelovgivning vil medføre, at Bolignøden ikke alene vedbliver at bestaa, men endda forværres. Af Raadets Henvendelse fremgaar det, at man mener, det bliver vanskeligt for private Bygherrer og Byggekonsortier at fremme Byggeriet, idet man fremfører, at Boligbyggeriet vil stagnere og Bolignøden vedblive, fordi Loven maa antages at afholde flere fra at bygge end dem, den hjælper. Derfor mener Haandværksraadet, at Loven vil virke stik imod sin Hensigt. Raadet fraraader af disse Grunde Lovforslagets Gennemførelse.

Man har den Frimodighed fra Raadets Side at paastaa, at Foranstaltninger af denne Art, der gaar ud paa at billigøre Finansieringen, vil gøre Bolignøden til et Problem, som det vil medføre stadig voksende Vanskeligheder at overvinde. Skrivelsen fastslaar endvidere, at hele Boligproblemet ikke skulde synes at være et større Problem, end at Privat-Initiativet maatte kunne løse det, naar blot Staten afholdt sig fra Finansiering af den Art, der her er Tale om.

Jeg vil til alt dette gerne sige, at enhver, der har et umiddelbart Kendskab til Forholdene, er klar over, hvilken Kamp der maa føres for at skaffe de fornødne Byggematerialer og den fornødne Arbejdskraft tilveje, idet begge Dele er lige efterspurgt for Tiden. Paastanden om, at Statens Imødekommenhed med Finansieringen skulde føre til mindre omfattende Byggeri i den kommende Tid, er efter min Mening saa aabenbart i Strid med de faktiske Forhold, at det ikke er for meget sagt, at den er uden nogen som helst Forbindelse med de